

ten og dens lovgivende Magt, at denne Jernbane burde anlægges for at fremme den almindelige Communication i Landet, maa det da ikke i højeste Grad interessere Staten, at dette Communicationsmiddel ordnes paa den for Opnaaelsen af dette Formaal mest hensigtsmæssige Maade. At dette Formaal nu ikke opnaaes ved at give fuldkommen frie Hænder til et Privatselskab, der, — hvad ogsaa den ærede Taler erkjendte — ikke har andet Formaal end at faae den bedst mulige Rente ud af sine Penge, det troede jeg heller ikke, at der kunde være nogen Tvivl om; det forekommer mig dog at være utvivlsomt, at Staten i alt Fald maa bevare og hævde en væsentlig Indflydelse paa den Maade, hvorpaa dens kostbare Baner blive benyttede for at sikke sig, at de blive anvendte til det, der tilsigtedes med dem, nemlig Communicationens bedst mulige Fremme i hele Landet. Kan dette skee derved, at man overdrager dem til et Privatselskab, men derved fastsætter visse Betingelser, saa siger jeg: godt. Jeg har da Intet at indvende mod et Lovforslag som det foreliggende. Jeg har imidlertid meget stor Tvivl — videre skal jeg i dette Dreblik ikke sige —, om, at de Betingelser, der ere optagne i dette Lovudkast, ville være tilstrækkelige til, at det af mig nævnte Statsformaal kan opnaaes derved. Det er ogsaa muligt, at det kan opnaaes under en noget anden, men dog lignende Form ved visse Modificationer; jeg sigter herved særligt til den Eventualitet, der igaar blev antydet af det 7de Medlem for Kjøbenhavn (David). Herpaa skal jeg imidlertid ikke videre indlade mig i dette Dreblik. Men at Staten skulde være ligegyldig ved, hvorledes Jernbanen blev anvendt, naar den blev overdragen til et privat Selskab, saa at man derved kunde være fuldkommen fri for den, det kan jeg virkelig ikke gaae ind paa.

Andræ: Maa jeg bede om Ordet for kort Bemærkning.

Formanden: Det 8de Kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Andræ: Jeg vil blot tillade mig i Anledning af det sidste Foredrag, der jo var

temmelig skarpt, [at] høre, at, hvis jeg skulde forsøge paa nu at oplyse de mange Misforstaaelser, som det ærede Medlem efter min Overbeviisning gjorde sig skyldig i, saa maatte jeg gjentage det Meste af, hvad jeg allerede har sagt. Jeg troer derfor, at det vil være bedre at lade det vente, indtil mit Foredrag foreligger trykt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, der vedtoges med 52 Stemmer mod 1.

Tessen: Jeg tillader mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Formanden: Der foreligger altsaa Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer. Jeg skal spørge, om Noget ønsker at stille noget andet Forslag eller at udtale sig i Anledning af det foreliggende Forslag. (Ophold).

Da dette ikke var Tilfældet, fattedes Spørgsmaalet om Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 50 Stemmer.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane igjennem Sydsjælland og Baner til Kjøbenhavn og Helsingørs Havne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1381 ff.)

Tobiesen: Jeg skal tillade mig at begynde med at udtale min Tak til den ærede Indenrigsminister, fordi han har forelagt det nærværende Lovudkast. Det forekommer mig at fortjene den allerhøjeste Paaskjønnelse, at den ærede Indenrigsminister har vidst at gjøre sig fri for det Tryk, som useilbarligt maatte hvile paa ham paa Grund af det tidligere vistnok meget tiltalende og meget blændende Project, der skulde komme Sydsjælland og Lolland-Falster til Gavn, og endnu mere, at han har vidst at friggjøre sig for det Tryk, som senere